

ВІСТІ КРАСНОГРАДЩИНИ

Газета виходить із 22 березня 1919 року

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Медіапростір «Вісті Красноградщини»

Четвер,
13 жовтня
2022 року
№ 29-30
(14831-14832)

Рекомендована ціна —
10,00 грн

Сергій Лоскутов: «Тільки вперед! До Перемоги!»

Нині красноградець захищає незалежність, суверенітет і територіальну цілісність держави на фронті, безстрашно нищачи ворожу армію з танків. У вересні цього року Сергія Лоскутова нагороджено медаллю «За хоробрість в бю» (відзнаку запроваджено Всеукраїнським об'єднанням «Країна»).

Сергій з дитинства мріяв стати вояком. Але матуся була категорично проти їх хлопець не хотів її засмучувати. Утім надія долучилася до війська

не полішив. І доля розпорядилася так, що 2016-го чоловік підписав контакт зі Збройними силами. Потім захисник пішов боронити

кордони України на Донбасі. Чотири роки служив у піхоті 93-ї бригади. Але ввесь цей час вважав, що в танкових військах користі від нього було б значно більше. Тим паче, що й строкову службу Сергій проходив у цьому роді військ. Отож коли з піхотинця його перевели в танкісти, радості не було меж. Початок російсько-української війни наш герой зустрів у військовій частині на Дніпропетровщині. Саме тоді їхній підрозділ перекинули під Харків. Нині, коли область майже повністю деокуповано, бійці визволяють від ворога Донеччину.

Мужній війн продовжує захищати Батьківщину і наш спокій. Наразі він командир «сталевого монстра». Щоб керувати танком, потрібно добре знати тонкощі роботи з машиною й любити її техніку. І в спеку, і в негоду Сергій завжди готовий виконати бойове завдання. Впертий, рішучий і вольовий, сам зі сталевим характером та залізною волею. Почуття страху не притаманне йому, кажуть друзі-вояки. Та і в паніку військовий не впадає. У будь-якій стресовій ситуації миттєво орієнтується, аби знайти правильний вихід. Бо часто доля секунди все вирішує, а ти відповідаєш не лише за своє життя, а й побратимів. Екіпаж танка складається із трох людей: механіка-водія, навідника і командира. Це ніби єдина родина. Діяти треба швидко і водночас зважено.

«Якось вийшли на позицію, відпрацювали, а дати задній хід не можемо — не вмикається передача. Хвилина на часу — і ми не роздумуючи чимо-то прямо на ворога. Перед самісінським носом окупантної армії розвертася і мірцій назад. Тільки курява здійнялася за танком. Рашисти не встигли оговтатися, як

ми вже були в безпечному місці», — розповідає військово-службовець.

Безперечно, техніка часто виходить з ладу. Доводиться ремонтувати, міняти запчастини тощо. Звісно, Сергієві хотілось бы отримати нову бойову машину, з нею мороки менше. Однак вояк розуміє, що наразі задовільнитися треба тим, що маєш.

— Головне — не зупинятися, тільки вперед, до Перемоги, — каже командир. — Уже багато окупованих українських земель нами визволено. Та заспокоюватися ще рано. Ми згуртовані і єдині, як николи. Разом із побратимами докладмо максимум зусиль, аби вигнати рашистів за межі нашої держави. Буде вільною наша Україна!

Відчайдух хоробро протистоїть ворогові. За прикладом батька на фронт пішов і старший син Сергія Олексійовича Максим. Молодший Артем у своїх сімнадцять та-кох просився до тероборони. Адже тато і брат для хлопця є беззаперечним авторитетом. Юнак хоч і зараз готовий поміняти студентську лаву на окоп.

Наш герой на одній зі світлин, котрі відправив до місцевого краєзнавчого музею, написав: «Служу народу Україні!» Це було відразу після того, як військовий отримав нагороду. Пишаємося такими земляками. Їхня присутність на війні дає можливості не лише рідним, а й усім нам жити і засинати під мирним небом.

Цей матеріал виходить напередодні Дня захисників і захисниць України. Тож нехай усі українські воїни повернуться додому живими та неушкодженими. І лише з перемогою.

Світлана КАСЬЯНОВА
Фото з архіву
Сергія Лоскутова

Укриття
обладнали всім
необхідним

4 с.

«Мрії» хлопців,
шалено
закоханих

в музику

У жовтні на різних
інтернет-платформах
з'явилася пісня
наших земляків

6 с.

Збільшено
повноваження
органів
Пенсійного
фонду

7 с.

Про масовані
атаки росіян
і незламність
українців

Уранці 10 жовтня росія атакувала різними ракетами низку областей України. Під ударами опинилися Вінницька, Львівська, Кіровоградська, Миколаївська, Полтавська, Тернопільська, Житомирська, Хмельницька, Харківська, Дніпропетровська та Кіївська області, а також Київ.

У Генеральному штабі Збройних сил України повідомили, що ворог використав 84 крилаті ракети, 24 безпілотники, зокрема 13 іранських дронів «Шахід-136». Наши воїни ліквідували 56 ворожих цілей.

Жертвами масованого удару стали 19 осіб, 105 травмовано. Постраждали об'єкти інфраструктури, заклади освіти й культури. Ворог бив по ТЕЦ і підстанціях.

Багато населених пунктів, зокрема і великих міст, залишилися без електропостачання. На ранок 11 жовтня практично скрізь його було відновлено. Але для балансування енергосистеми у Києві та інших регіонах, де об'єкти енергогінфраструктури значно пошкоджені, вводяться графіки погодинних відключень електроенергії. Представники влади й енергетики закликають усіх українців економити електроенергію, не вмикати прілади, без яких можна обйтися. Особливо в період пікових навантажень, із 17:00 до 22:00.

Вороги випробовують українців на міцність. Обстріли території нашої держави продовжилися і в наступні дні. Але недарма говорила Ліна Костенко:

«Ми воїни. Не ледарі. Не лежні. I наше діло праведне й святе. Bo хто за це, а ми за незалежність. Отож нам так і важко через те».

Тримаймося! Україна переможе.

Підготувала Надія ЛЯХОВА

ПЕРЕДПЛАТА ГАЗЕТИ НА ОДИН МІСЯЦЬ З ПОСЛУГОЮ «УКРПОШТИ» — 41,00 ГРН